

ПРОЛЕТАРИ УСІХ КРАЇВ
З'ЄДИНАЙТЕСЬ!

Соціалістична Партія Канади.
Socialist Party of Canada.

Робітники в боротьбі згублять лише свої кайдани, а здобудуть усеї сьвіт!
К. МАРКС.

ЧЕРВОНИЙ ПРАПОР.

ЧАСОПИСЬ ДЛЯ РОБОЧОГО ЛЮДУ

ПЕРЕДПЛАТА:
На рік \$2.00
Пів рік \$1.00
Чверть 60 цт.
Одно число 5 цт.
До старого крію . . . \$2.20

THE RED FLAG

Socialist weekly paper for Oukrainian proletariat in Canada.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
Червоний Прапор
(The Red Flg).
467 Manitoba ave.
Winnipeg, Man.

Рік I. Винніпег-Ман., Четвер 6 Лютого. 1908. ** Winnipeg, Man. Thursday February 6, 1908. Число 10.

ПРОВІНЦІОНАЛЬНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ МАНІТОБИ.

С. Н. К. змінився четвертим провінціо-
нальним комітетом—МАНІТОБСКИМ. Вибори відбули ся мину-
лого тижня.

На організатора українського населення Манітоби о-
браним тов. ГАВРИЛА СЛИПЧЕНКА (слюсар).

Від українців комітетовими виїшли т.т. ТЕОДОР
ПАЛАМАР (карпентер) та ЙОСИП ОРОБКО (коваль).

Обовязок Провінціального Комітету руководити
політичною і економічною боротьбою робітництва і фар-
марства Манітоби: збирати конвенції, підтримувати
страйки, організувати локалі, давати просьвіту і про-
вадити народом в виборчій боротьбі.

Кожна колонія, чи кемпа мусить звертатись в усіх
своїх політичних і економічних потребах до Провінціо-
нального Комітету.

Для р'єснів—звертатись на сесю-адресу:

H. Slipchenko. 630 Magnus ave. Winnipeg Man.

ПОВАЛЕНІ ТЕРАНИ!

Португальський Король минулого року поломав кон-
ституцію і хотів самовладно
правити. Але парід не міг
стерпіти такої ганьби і нех-
тованія своїх прав. Почались
заворушення, повстало мо-
гутне республіканське
сторонництво, яке стало в
оборону народних прав і
свободи. Королівський ряд
відповів судами і турмами.
Нарешті 3 лютого в Лісбо-
ні, коли король Карлос Із на-
слідником, з жінкою і мен-
шим сином їхали в повозі
улицею з прогулки, на них
віскочив відділ революціо-
нерів з гвєрами і дав огонь.
Наслідком чого король і на-
слідник лягли трупом намі-
сці. Меншого сина поране-
но. Королева лишилась ці-
лою. Прибічна гвардія по-
чала стріляти до революціо-
нерів. З їхнього боку впа-
ло 3 вбитих, а четвертий,
ранений, сам себе забив у
арешті, щоб не дати воро-
гові згнуцятись над собою.

Слава і вічна пам'ять ге-
роям, що повалили тира-
нів!

Любонський стріл був га-

слоом до загального повста-
ня по цілій Португалії. З
багатьох міст ідуть телег-
рами, що народ повстав.
Від першого міністра до-
магають ся, щоб оголосив ре-
спубліку.

Але той хрунь оголосив
на королі меншого коро-
левича Мануєла і заявив,
що залізною рукою врятує
старий порядок. Остатні
телеграми повищають, що
парід штурмує його палац!

Усі королі і царики Евро-
пи в переполосі!

Буржуазні газети вистав-
ляють португальську рево-
люцію, яко діло „анархис-
тів!“ (А коли Карлос І поло-
мив португальську консти-
туцію, тоді він не був анархи-
стом!) Ні, в португалії рево-
люція! Не горетка чесних
анархистів, а цілий парід
підвів ся скинути з себе
перержаві пута королів-
ства, підвів ся за республі-
ку!.. А тепер саме важит ся
доля Португалії. Хто пе-
реможе, чи старий лад, чи
народ, побачимо з сьогод-
нішніх телеграм.

xx

ЧОГО НАМ ВЧИТИ СЯ ВІД ЄВРОПЕЙЦІВ?

Американці—се незвичай-
но зарозумілий народ. Вони
думають собі, що не мають
нічого учити ся від Євро-
пейців. Думають собі, що
вони випередили цілий сь-
віт.

Через те се був незвичай-
но болючий удар для них,
коли англійській делегат на
последню конвенцію „Аме-
риканської Федерації Пра-
ці“ рішучо сказав амери-
канським юністам, що вони
лишили ся о двацять-пять
літ позаду своїх братів у
Англиї.

Але найбільше болючим
було те, що сей делегат до-
казав правдивість сего не-
милостивого твердження. . .

Що роблять американсь-
кі робітники, як потребують
якого закону для охорони
робітників?

Вони посилають свої де-
путатії, аби ті в сїнях
парляменту жebraли в
капіталістичних політике-
рів о ласку.

Англійські юністи поси-
лають до парламенту своїх
послів, а ті, засїдаючи
в саях парламенту, як
члени незалежної робітни-
чої та соціально-демокра-
тичної партії, ухваля-
ють закони для інтересів
робітничької класи.

І який з сего наслідок?
Покірні депутати амери-
канських юністів не дістають
нічого. Бритійські ро-
бітничі послы в парламенті,
стоячи незалежно від ка-
піталістичних партій ди-
кують закони для охо-
рони робітників. Капіталі-
стичні партії боять ся їх,
боять ся за фундаменти ка-
піталістического устрою. І

зі страху перед зростаючою
політичною силою робітни-
ків радо годять ся на мно-

гі незвичайно користні для
робітничької класи закони.

Англійський делегат Годж
пояснював новий англійсь-
кий закон про охорону ро-
бітників. Сей закон так бере
в свою опіку всіх наемних
робітників, що навіть пін
сотрудник може домагати
ся від попа-пароха відшко-
дованія, коли-б скалічив ся
підчас справованія своєї о-
бязків.

А се відшкодоване устро-
ене так, що коли пятацят-
и-літній хлопець скалічить
ся на ціле жите, то не лиш,
що має діставати пенсію в
тій висоті, як діставав плат-
ню підчас скаліченія, але й
при кінці року має право
домагати ся висшого від-
шкодованія розмірно до то-
го, о скільки підносить ся
заробітня плата здорових
робітників. І така пенсія ма-
є ся виплачувати йому, аж
до смерті.

Що сказали-б нам заліз-
нодорожні королі, вугляні
барони та фабричні льорди,
коли-б і тут запровадило ся
такий самий закон? Чи не
піншли-б вони на перегони,
аби запровадити що-най-
лучші міри осторожности
на залізних дорогах, у май-
нах і у фабриках? Чи тоді
не поплачували-б ся для
них средства для охорони
життя та здоровля робітни-
ків? І чи властители майнів
не воліли-б, аби експерти
розсліджували безпечень-
ство у майнах перед експло-
атами, як тепер?

І коли англійські консер-
ватисти та ліберали не ма-
ли відваги не-згодити ся на
такий закон для британсь-
ких робітників, то що ска-
зали на те тутешні капіта-
лістичні політики?

Бувший гувернатор ню-
йоркський, Бляк, бесїдує-
чи перед товариством адво-
катів з Нью Гменшайр, зіп-

шов мимоходом на питанє
про закон для охорони ро-
бітників. І сказав так: „Та-
кий закон отворив би лиш
нове поле для напасних і
зловних людей. Бо тоді вся-
кї слуга (вважай гордий
американський робітник,
що капіталісти вже зачина-
ють називати тебе звичай-
ним „слугою“) піддаєть ся
скаліченю, яке лиш йому
сладобає ся, а працодавець
нічого не-знаючи ні нічим
не провинивши ся, мусів би
платити відшкодованє сво-
му невірному слугі.

Чи бачиш ти американ-
ський наемний рабе, який
ти лайдачина?! Ти відітнеш
собі в трачці цілою руку,
замотаєш ся поміж паси ма-
шинерії, або звернеш на
себе трейн (потяг), або роз-
давиш себе у-майні, і то лиш
на те, аби зробити прик-
рість своему ласкавому пра-
цодавцеві та прожити
до самої смерті в безділю
та „вигоді“—калікою?

І чи не ганьба се для а-
мериканського та канадй-
ського виборця, що коли в
Европі нема капіталістич-
ного політика на стільки
безличного, аби міг подай
придумати подібну образу
для робітничької класи сво-
го краю, то в америці отсю бо-
жевільну нісенітницю пле-
те чоловік, який був ви-
браний і ще сподїє ся бути
вибраним на один з най-
вишших урядів в державі—
голосами робітників.

Ось в чим є ріжниця, між
американськими і європей-
ськими робітниками!

Коли раб принесе батіг і
вложит його своему панови
в руки, то може надіяти ся,
що набере вперед сам.

Коли робітник принесе
свій голос та дасть його в
руки капіталістам, то нехай
же й надїє ся, що сей голос
стане нарядом визиску й